

Selver Güvercin

- şiirler -

Yayın Tarihi:

2.11.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Selver Güvercin (1959-)

1959 Yılında her ne kadar Ankara da doğmuşsam da aile büyüklerimin ince düşüncesi ile Ankara Ayaş İlçesi Nüfusuna Kayıtlı bir T.C. vatandaşı olup, halen bir devlet okulunda yönetici ve Müzik Öğretmeni olarak görev yapmaktayım.

Öğrenim hayatımın tamamı Ankara da geçti. Öncelikle Kalaba İlkokulunu bitirdim. Kalaba Orta okulunda birinci sınıfı okuduktan sonra ailemin adres değişikliği nedeniyle Esenevler Lisesi Orta kısım ikinci sınıfına kayıt yaptırdım. Benim için hayatımın dönüm noktalarından birisi oldu bu okul ve çevre. Beni Meslek sahibi yapan Müzik Öğretmenlerim Müzeyyen Demirci ve Gülseren Demirci ile bu okulda tanışma şerefine eriştim.

Bu okulda ve bu çevrede ilk ciddi arkadaşlıklarımı ilk aşklarımı... yaşadım çocukça aşklar... Hala bu okuldan mezun olduğumuz dönemde ki arkadaşlarımla görüşüyoruz. Onları ok seviyorum. Benim hayata bağlanmamı sağlayan, bu arkadaşlarımla dostluğu ve sevgisidir.

1980 Haziran döneminde (o zamanki ismiyle) Gazi Eğitim Enstitüsü Müzik Bölümü'nü bitirdim. 1981 yılından beri de mesleğime devam ediyorum.

Yazma işine çocuk yaşlardan beri meraklı idim. Ancak yazımın çok çirkin olması nedeniyle bu hevesim zaman zaman boşta kaldı. Ne zaman ki bilgisayarda kayıt yapmayı düşündüm yeniden bunların bir kısmını şiir olarak derleyip toparlamayı düşündüm. İşte o zaman eski duygularımı bir bir yeniden yaşamaya başladım.

Haa diğer bir konu şiirlerimde anlattığım duygularım ve olaylar bire bir yaşadığım duygu ve olaylardır. hayatın belirli bir noktasına gelmemiz nedeniyle karşımızdaki arkadaşlarımızı da incitmemek adına şiirlerimde herhangi bir hikaye ilave etmedim ve şiirlerimin hiç birisinde isim kullanmadım sadece benzetmeler yaptım...Anlayışla karşılayacağınızı düşünüyorum.

Umarım bu duygu ve düşüncelerimi benim yaşadıklarımı bir nebze olsun karşımdaki arkadaş ve dostlarıma aktarabilirim

Selver Güvercin
31.10 2006 Ankara

Adını Sen Koy, Ben Düşünemiyorum

Hatırlar mısın sormuştum
" Bekle " diyemedin
Bekleyemedim
Ahhh benim eşşek kafam, ah! ...
Köppek gibi pişmanım geçen hayata
Anlayamadım cahilliğime say
Bedeli,
Mahvolmuş iki hayata say
Şimdi;
Yıllar sonra bir şarkının güftesinde
Yaşar'da yaşıyorum hayatımı
Adım adım
"Beni koyup gitme ne olursun"...
" Evlenirsin çocuğun olur"...
Aklımdan mı? zorum ne
Kendime gelemiyorum
Evet,
Evlendim
Çocuklarım oldu...
Şeni bırakıp kaçtım bee;
Korkak köpekler gibi hem de
Çiçeğim,
Nilüferim diyemedim hiç sana
Ve gördüğüm hayattan korktum be çiçeğim...
Bıraktım kendimi
Hayatın içindeki esintiye
Bir orayaaa; bir buraya
Savurdu geçti fırtına gibi
Ahiretde de olsa bu kez
Köppek gibi bekleyeceğim...
Belki?
Köppek gibi pişmanım bee,.. çiçeğim

2006 Ankara

Selver Güvercin

Alçak

Tarık yakmış gemileri Endülüs'te
Gemi kalmamış bize yakacak
Tarık raks etmiş güzellerle Endülüs'te
Güzel kalmamış bize raks edecek...

Taşındandır, toprağındandır, suyundandır dediler
Hep güzel olur dediler sizin oranın kızları
Gidip gördüm görmez olaydım
Gidip sevdim sevmez olaydım
Bir ateşe düşürdü ki yakar derinden, derinden
Bir hayale düşürdü ki sürükler ardından, ardından

Gecem yok,
Gündüzüm yok,
Seven çok
Sevilen yok
Hep hayal perdesi bu,
Hep rüya gecesi bu
Düşüncemde sen, gözlerimde sen,
Peşinden koştuğum hayallerin
Hepsinde sen
Nerden düştüm bu hayale
Nasıl kapıldım bu düşünceye
Kim verdi bana bu düşünceyi
Nerden gittim sizin oralara
Nerden düştüm
Bu sonsuzluğun ateşine...

Sen söndürebilirsin bu ateşi ancak
Sen susturabilirsin bu kalbi ancak
Yakarken vardın da şimdi niye yoksun
Be alçak!

Tarık yakmış gemileri Endülüs'te
Gemi kalmamış bize yakacak
Tarık raks etmiş güzellerle Endülüs'te
Güzel kalmamış bize raks edecek...

Ekim 2006 Ankara

Selver Güvercin

Alışmamız Lazım

Unutmanız gerek
Alışmalısınız böyle yaşamaya
Diyorlar... Diyorlar ama
Mümkün mü? Bilmiyorum
Gerçi aklımda öyle diyor ama
Duygularımı dizginleyebilir miyim?
Bilmiyorum...
Deli gönlüm
Akılsız başım
Laf söz dinler mi?
Bilmiyorum? Ama
Denemek zorundayım;
Alışmak zorundayım
Böyle yaşamaya...
Gömmek zorundayım
Sevgimi kalbimin
Taaa en derinine
Ağlamadan
Sızlamadan
Herif gibi olmak var ya
İşte ta! öyle gömmek zorundayım
Kalbimin derinliklerine...
Ama gülüm
Dilim durmazsa
Gülümsüz;
Gözlerim ararsa seni;
Ara sıra da olsa
Çok görme ne olursun
Esirgeme bunları benden
Hicranla geçen bunca yılın hatrına...
Beni daha fazla üzme
Bakma feryatlarıma
Ara sıra da olsa sesini duyayım,
Ara sırada olsa uzaktan
Göster ay yüzünü
Ara sıra da olsa göreyim
Buğulu sis kokan gözlerini
Daha fazlasına isteyemem senden
Sen de isteyemezsin benden
Hakkımız yok buna
Biz o hakkı kullanmışız
Bak yıllar önce
İstemedem de olsa bitirmişiz
Bazı şeyleri, Gülüm...
Ama unutma
Her ne kadar
Gömsem de seni
Kalbimin derinlerine
En iyi dostun ben
En iyi sırdaşın ben
Hayatta her şeyinin yanında
Yine ben olmak isterim, Gülüm...

Sakin korkma
Her ne kadar deli
Her ne kadar aptal
Bir o kadar da dangalaksam da
Seni üzmemek için
Az da olsa aklım kalmıştır
Bir kıyıda
Bir köşede
Ağlama gülüm, ağlama
Benim için, sen varsın.
Senin için, ben,
Yaşayan bir ölü
Aışmalıyız gülüm...
Gömmeliyiz bazı şeylerimizi
Hayatımızın tozlu, karanlık
Mazisine...
Ağlamaksa; ağlamak
Gülmekse; gülmek
Ama gülüm hakiki gerçek
Sevsek ve de sevilsek
Bize yakışan en büyük gerçek
Dizlerinin dibinde
İçin kan ağlarken gülebilmek
Ve yalandan da olsa
Bilene bilmeyene
Unuttum bee... Unuttum demek
Unutamasak da unuttum demek...

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Beklemek

Beklemek...

Dostlarla kavuşmayı

Sevgiliyi bekler gibi

Güzel duygular

Baharı bekler gibi

Ve görünce

Bir tatlı tebessüm

Bir tatlı gülüş

Değermiş

Beklemeye denildiğinde

O zaman her şey güzeldir

Baharı beklemenin güzelliği gibi...

Ekim 2006 Ankara

Selver Güvercin

Bil ki

Seher vakti görmezsen mesajımı
Seher vakti çalmazsam kapını
Bil ki artık ben yokum...

Rüzgârda duymazsan sesimi
Pencerelerde görmezsen resmimi
Bil ki artık ben yokum...

Yanında yoksam
Omzuna elimi koymazsam
Bil ki ben yokum...

Şarkılar yazmazsam sana
Türküler yakmazsam sana
Bil ki ben yokum...

Düşen yaprakta yoksa resmim
Ya da düşmezse bir yaprak
Bil ki ben yokum...

Duymazsan bir hıçkırık sesi
Hissetmezsen yanağında nefesimi
Bil ki ben yokum...

Ekim 2006 Ankara

Selver Güvercin

Can Sıkıntısı

Canım sıkıldı

Gözlerim dünyayı

Bir hoş görüyor

Sıkı can iyi olur dediler

Çabuk çıkmaz dediler

Yalan inanma

Valla yalan

Çabuk çıkmazsa bu can

Bu bedene eziyet eder durur

Canın bile çabuk çıkmanı bence makbuldür.

Ufacık taşlardan kale yapılmaz

Ölmek için be gülüm

Emre bakılmaz

Ölmek için bi tanem

Emre bakılmaz.

Aman aman büyümüşte ne büyük laflar edermiş

Hanımış benim tontoşumm nerdeymiş amaninn amaninn

Çabuk yürüsün de gelsin

Çabuk yürüsün de gelsin

Ekim 2006 Ankara

Selver Güvercin

Çok Değil Gülüm

Çok değil gülüm
Bunca yıl sonra tekrar
Yanımda olmayı istemen
Bu isteğin çok değil.
Ama
İlk isteğin olsun
Çünkü çok çektik biz...
Bu zamanda
Ben
Kerem miyim? Ferhat mıyım?
Sen
Aslı mısın? Şirin misin?
Bilemiyorum...
Ama bildiğim ki
Hiç söylemesen de bana sevdiğini
Kalbinin gizli bir köşesinde
Ben olduğumu
Bir Allah, bir ben, birde sen biliyorsun
Bu da yeter bana, gülüm...
Belki de hiç tanıyamadın beni
Hiç güvenemedin bana
Ya da çok iyi tanıdın
Hayallerimi yok etmemek için
Kaçtın benden hep,
Gülüm...
Ama gülüm;
Benim hayallerimde
Hep sen vardın
Hala da sen varsın
Razıyım yanımda sen ol
Razıyım uzaktan
Beni sevdiğini bir kez duysam
Ben böyle mahzun
Sen öyle kırık
Ne zaman bitecek gülüm
Yeter artık bu ayrılık
Kimi kimden gizledik
Bunca sene...
Allah biliyor, kul da
Bizden başka herkes saygı duydu, bize,
Bizim sevdamıza,...
Bak hala ağlıyoruz
Geçen hayatımıza
Gülüm...
Bir buse sağ yanağıma
Bir buse sol yanağıma
Çok özledim be gülüm;
Bitsin artık bu ayrılık...
Ben böyle diyorum ya;
Ya sen?
Mahşere mi kalsın bizim vuslatımız
Mahşere mi kalsın yoksa

Aahh, bir bilebilsem ne düşündüğünü
Bir bilebilsem...
Bir bilebilsem ne düşündüğünü...
Benim için muammaydın
Hala da muamma
Ama gülüm
Elimde değil
Seni çok seviyorum
Hala da seveceğim...
Gülüm,
Elimde değil unutamıyorum
Geçen gül pembe günleri
Unutamıyorum o kara gözlerinin
Gece yıldızları gibi parladığını
Unutamıyorum, unutamıyorum...
Elimde değil seni sevmemek
Elimde değil
Sensiz bir hayatı düşünebilmek
Elimde değil gülüm
Senin hayalin olmadan
Bu dünyayı terk etmek
Hayalimde
Sen,..
Düşümde
Sen,..
Gecemde
Sen,..
Gündüzümde
Sen,..
Sen, sen, ve yine sen...
Bilmiyorum
Bu sevdayı
Kalbimden nasıl silsem
Ama silmek niye ki gülüm.
Ben senle de
Sensiz de
Seni yaşadım
Hayatımın her anında
Nasıl silerim seni be gülüm
Nasıl silerim
Seni hayatımdan
Mümkün mü?
Bakma
Arada sırada gamlandığıma,
Feryadıma...
Bakma
Senden kaçışıma
Ben kaçarken bile
Sensizlikte
Seni yaşadım,.. Gülüm
Gülüm,... gülüm,... gülüm,... gülüm...

2006 Ankara

Selver Güvercin

Derman

Seher vakti
Yaprađına çiđ dūŕecekse
Bırak ben ağlayayım...
Gūlūm
Bir seher vakti
Őlūm bana gelecekse
Bırak senden gelsin...

Gūlūm
Bundan sonra
Ne senden bana yar
Ne de benden bana yar
Ancak sesini duyunca
Sen orda bahtiyar
Ben burada bahtiyar

Gūlūm derler ya
" Dūŕenin halinden
Anlar dūŕenler"
Kaçma
Ben,
Sana derman;
Sen,
Bana derman...
Dūŕtūk ikimizde
Dūŕenin halinden
Anlar dūŕenler
Bundan sonra
Ben,
Sana derman;
Sen,
Bana derman...
Ađlasak da
Sızlasak da
Çare yok
Matemimiz derinde olsa da
Gözlerimi kapatınca
Geceleri uykuda
Adını sayıklasam da
Bil ki
Seni
Sevdiđimden
Ama kardeŕŕe
Bundan sonra böyle
Taŕ bastım yūređime
Dūŕenin halinden
Anlar dūŕenler
Bundan sonra
Ben,
Sana derman;
Sen,
Bana derman...

Temmuz 2006 Ankara
Selver Güvercin

Diyemedin mi?

“ Çamlığın başında tüter bir tütün
Acı çekmeyenin yüreği bütün ”
Senide mi? yaktılar çiçeğim
Ağlattılar mı? Senide...
Hangi? aşk söyletti sana bu sözleri
Görmedin mi?
Yağız, delikanlı, kara gözleri
Diyemedin mi?
Diyemedin mi? ben parçalanmadan
Yanımda kal sen parçalan...
Diyemedin mi? hayat bu
Elimden uçup kaçmadan
Yanımda kal.
Diyemedin mi?
İnsan;
Gelir bir kez dünyaya
Hayat;
Başlar ellerimizden akmaya
Yaşamak varken beraber
Vicdanın sızlamadı mı?
Beni ağlatmaya
Diyemedin mi?

2006 Ankara

Selver Güvercin

Garip

Gönül sazımın teline dokunmuşlar bir kez
Garip, inler yıllardır sessiz sessiz
Anlatamıyor da derdini kimseye
Gözyaşlarını görebilecek kimsesi yok...

O gözyaşları ki bir görebilseniz
Sizlere neler anlatmaz
Bir güzelin gözlerini mi demezsiniz
Kahkahalarını mı yoksa gülenlerin
O gözyaşları anlatır tertemiz duyguları
Aşka susamışlığı, kederin güzelini
Kırmızı güllere çekilen özlemi
Anlatır elinde tutamadığı gerçekleri

Anlayan zannetme ki çıksın bu sazın dilinden
Yalancı sevgili, o serap gibi aldatan
Çekmez ki mızrabı gönül sazının telinden
Garibin kaderi buymuş
Gizli gizli ağlamaya mahkûmmuş

Ankara 1979

Selver Güvercin

Geri Döndüm

Yıllardır kuytu köşemde
Sessiz sakin uyumuştum
Kimse görmeden kendimce
Küçük küçük hayaller kurmuştum

Karanlığın içinde bir ışık görür gibi oldum
Zannettim ki yıllar sonra onu buldum...
Hayalmiş,
Buda anladım hayalmiş
Hayal değil korkunç bir yalanmış
Ayağa kalkmak için
Uzanmıştım ya hayalinin peşinden
Öyle bir yıkıldım ki
Kemiklerim birbirine geçti...
Görmek istedikçe kaçtın
Duymak istedikçe sustun
Kaç, kaç cehennemin ta körüne kaç
Sus,
Kıyamete kadar sus,
Mahşere kadar sus
Ben ağladım, sen ağlayama
Düğüm düğüm olsun boğazın
Hıçkırıkların dizilsin boğazına
Akamasın gözyaşların...
Çalmak istedim gitarımı
Çalamadım
Buz gibi, ceset gibi geldi elime
Soğumuşum, nefret ettim
İstersen gel bağır kulağımın dibinde,
"Seni seviyorum diye"
Dinlemiyorum seni, duymuyorum.
Soğumuşum, nefret ettim
Ve akılsız başıma kahrettim...
Derler ki
Büyük nefretlerin ardında
Büyük aşlar yatar
Yalan
Vallahi yalan
Ben senden nefret ederken
Aşkımı ve hayatımı kaybettim.

Çok istemişim bir zamanlar
Bir kez beni sevdiğini
Dudaklarından duymayı
En azından mezarımın başında
Gelip söylemeni
İstemiyorum artık bundan sonra
Cehennemin ta körüne kadar yolun var
Nereye gidersen git
Senden nefret ettim
Ve akılsız başıma kahrettim...

Belki bir daha yazmam
Belki gitarımı da çalmam
Senle onları da gömdüm
Bunları hiç yaşamamış gibi
Sildim ve toprağa gömdüm
Silik, basit,
Ama mutlu bir hayata
Geri döndüm...

Eylül 2006 Ankara

Selver Güvercin

Gülüm

Gülüm,
O kadar büyüksün ki
Ne bir, ne iki, ne yedi
Tam on numara
Büyüksün bana
Tutamadım seni elerimde
Taşıyamadım seni yanımda...

Gülüm
Hani çocuklar olur ya
Kışında don durmayan
Donu paçalarında sürünen
İşte öyle büyük durdun
Yanımda...
Ne elimde tutabildim seni
Ne yanımda taşıyabildim seni
Çok büyük, çok ağır geldin bana...
Dur gülüm
Yaslanma omzuma
Taşıyamam
Yıkılırım ayaklar altına

Gülüm
Güle el değince çabuk solarmış
Sana uzaktan bakmak da güzel
Ama
Bende ne sana bakacak göz
Ne de hicranla ağaracak saç kalmış
Gülüm çok büyüksün
Taşıyamadım
Yoruldum artık
Bundan sonra
Taşıyabilirsen
Sen taşı beni
İşte kurtuldun
Bırak gülüm
Ağlamayı bırak artık...

Ağustos 2006 Ankara

Selver Güvercin

Gülüm Ablam

Ben,
Daha küçücük bir çocuğum
Kocaman kocaman hayallerim var
Ne olur, ne olur yıkma hayallerimi
Gülüm ablam...

Bakma yalpaladığıma
Bakma dilimin dolaşmasına
Ben sudan başka bir şey içmem ki
Gülüm ablam
Amaa
Şu köşedeki koca bıyıklı amca var ya
Demincek
Elinde ki sarı bardaktan
Bir şeyler içiyordu
Her halde acıydı tadı
Suratını buruşturuyordu
Kokusu da mı? vardı ne
Bir eliyle burnunu sıkıyordu
Yanından geçmişim
Bana bakkaldan sigara aldırdı
Belki onun kokusudur,
Beni sendeleten
Gülüm ablam...

Gülüm ablam
Kızma bana
Benim;
Hem anam;
Hem de babam; yok
Korkuyorum yalnız kalmaktan
O, uzun boyunun gölgesinde sakla beni
Üç numara saçlarımı okşa
Elimden tut gezdir beni,
Gülüm ablam...

Geceleri homucular gelirse
Ben korkarım
Al beni koynuna
Sakla uyut.
Gülüm ablam
Yedi yaş dişlerim
Daha yeni döküldü
Konuşurken anlatamazsam
Derdimi
Gülme
Utanırım gülüm ablam...

Oturt beni dizlerinin dibine
Anlat bana
Keloğlanları
Yedi başlı canavarları

Peri kızlarını
Cadı kadınlarını
Korkarsam;
Yanağıma koy, tatlı buseni
Gülüm ablam
Ben daha büyümedim
Anam da yok
Babam da
Geceleri uyuyamazsam
Korkudan
Al koynuna
Ninni söyle
Uyut beni
Gülüm ablam...

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Hasret Türküsü

Hasret dolu bir türkü dökülüyor dudaklarımdan
Ne istediler aldılar sevdiğimi kollarımdan

Uzatsam ellerimi semaya yalvarsam
Yetmez mi şu garibin çektikleri sorsam

Ey! Mezarlıklar, duyun siz onu gömseniz de
Ölmedi, yaşıyor kalbimin gizli köşesinde

Hasret türküm bak dudaklarımda dondu kaldı
Kader ona giden yollarımı neden kapattı

Canım, gülüm inan aşkım bitmeyecek
Hasret türkümü; yüreğim hafiften söylenecek

Ankara 1981

Selver Güvercin

Hatıra

Boşuna biliyorum bunu istemek
Şu akıp giden zamanı durdurabilmek
Yine kaygısızca kırlarda dolaşabilmek
İmkansız,.. donanmış şu masadan kalkabilmek

Dönemem o mutlu günlere biliyorum
Beni yıllar önce terk eden sevgili
Bil ki, seni hala seviyorum
Ümitsizce ellerimi tutmanı istiyorum

Kahkahalar benim mazimde kaldı
Hani bırakıp giderken o an beni sen
O anki donukluk, gözlerimde hatıra kaldı;
Hıçkıra hıçkıra ağladığım o günden

1986 Ankara

Selver Güvercin

Hatırlıyorum

Hani ateş böcekleri olur ya
Gece kırlarda parıldayan
Onlara bakınca
Gözlerini hatırlıyorum

Hani güller açar ya
Baharda kırmızı kırmızı
Onlara baktıkça
Dudaklarını hatırlıyorum

Hani bülbüller olur ya
Gülün aşkıyla öten
Onlara baktıkça
Aşkımı hatırlıyorum

1980 Ankara

Selver Güvercin

Hayal Perdesi

" Tanrımı sevdim kulluğumla
Peygamberimi sevdim ümmetliđimle
Annemi babamı sevdim evlatlığımla
Çocuklarımı sevdim babalığımla"
Seni sevdim...
Ama nasıl sevdim
Buna bir ad bulamıyorum...
Kardeşçe desem...
Değil.
Baba gibi desem...
Değil.
Sevgili gibi desem? ? ?
O da değil? ? ?
Ben seni nasıl sevdim
Buna bir isim buluversene
Beni sevdiğini
Sende söyleyiversene
Ama sevginin türünü bilmeden...

Sevgi mi? Bu acaba
Yoksa alışkanlık mı?
Hani insan güzel bir çiçeđi
Görmeden duramaz
Hani insan dostlarını
Görmeden duramaz
İşte onun gibi mi?
Diyorum,
Seni görmeden
Sesini duymadan
Duramıyorum...

Pencerelerimin önünde sen
Kapılarımın önünde sen
Sen, sen, sen
Ahhh, ah bu hayal perdesini
Bir aradan kaldırabilsem...

(Ekim 2006 Ankara)

Selver Güvercin

Her Aklıma Gelişte

Dün gece sahur vakti
Gözlerim doldu
Yine bayram geliyor
Yine bayram sensiz geliyordu...

Sokaklara düştüm
Gecenin karanlığında
Karanlık gecede
Bulutlar benimle birlikte
Sessice ağlıyordu...
Burnumu bile çekemedim
Yağmurla karıştı
Duygular nedense son günlerde
Hep birbirine karıştı...
Yüreğimin taa başı sızlıyor
Anam, gülüm
Yine bu bayramda
Sizlersiz geliyor...
Alışır insanoğlu,
Zaman en iyi ilaçtır diyorlar
Ama yook, yok yalan
Bu konuda bu söz yalan
Zaman bu konuda durmadan
Yaramı dağlıyor
Her aklıma gelişte
Gözlerim ağlıyor, ağlıyor

Ekim 2006 Ankara

Selver Güvercin

Islak Dudakların

Sessizce gel yanıma
Uykuya dalar gibi
Kefenimi kokla
Gül koklar gibi...
Bir parça al
Bezimin kenarından
Başka bir şey kalmadı
Hatıram olsun...

Kimse görmeden
Kimse duymadan
Sessizce gel yanıma
Sessizce gel yolun sonuna
Yağmurla yağar gibi...
Ve
Aç gözlerini kırpmadan
Aç gönlünü ağlamadan
Yanan tenimi serinletsin saçların
Susuzluğumu gidersin
Islak dudakların...

Varsa sonunda
İçecek bir yudum suyum
Son lokma aşım
Seninle beraber olsun...

Ağlamakla gülmek birbirine yakınmış
Artık bize yakın olanı gülmek olsun
Bir zamanlar çok kırılan şu kalbim
Artık kuştüyü yastıklar üzerinde dursun...

Ekim 2006 Ankara

Selver Güvercin

Kaçak Sevgilim

Kaçtın çocukken
Kaçtın gençken
Ve yine kaçtın
Hayatıma baktığım
En son pencereden...
Gözlerim puslu
Göremiyorum
Gönlüm yaslı
Hissedemiyorum
Ne varsa bende senden geçmişten, kalan
Onunla yetiniyor, onunla avunuyorum
Ve
Seni dinliyor, seni görüyorum
Her anımda, her yanımda
Bir güç bulabilsem kendimde
Bir görse gözlerim,
Bir duysa kulaklarım eskisi gibi
Seni arayacağım
Ve
En sonunda inan ki
Seni bulacağım
Ve bir daha bırakmayacağım
Ve ağlayacağım, ağlayacağım, ağlayacağım...
Ama biraz güç
Ben, sen hissetmesek de
Geçmiş zaman, geçmiş gençlik
Keşkeler olmasa derdim hep hayatımda
Ve
Şimdi diyorum keşke, keşke...
Seni bir kez duysam, bir kez görsem yüzünü
Ağlasam keşke dizlerinin dibinde
Benim kaçak gülüm,
Kaçak sevgilim...

Ağustos 2006 Ankara

Selver Güvercin

Kahrettim ve Yok Oldum

Gördün mü?
Bak
Hayat, çok şeyler alıp gitmiş
Benden senden
Diyorlar ki senin eskiden
Gür saçların vardı
Ne oldu böyle sana
Kahrımdan; saçlarımı,
Tek tek yoldum
Kahrettim hayata
Kahrettim sana
Kahrettim kaderime
Daha onsekizime girmeden
Döndüm
Yüzlük bir ihtiyara
Ya sana ne oldu
Gülüm,
Kim ağlattı seni
Neden kırıştı
Böyle yanakların
Kim incitti seni
Neden böyle karardı
Gözaltların
Kahrolsun
Seni bu hale getirenler
Kahrolsun
Seni benden önce
İki büklüm edenler
Kahrolsun! kahrolsun...
Kahrettim küstüm be
Sensizliğime kahrettim
Benim
Hayat damarlarımdan biri sendin
Koptun be gülüm, koptun
İşte o zaman
Ben yok oldum
Hayatından ve,
Hayattan koptum,
Yok oldum gülüm,
Yok oldum...

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Kalbim Çok Acıyor Annem

Ne zaman bir türkü duysam anneden yana
Kalbim acıyor annem
Gözlerim yağmur bulutları gibi...
Yağamıyorum annem...

Yanımdayım
Bugün anneler günü
Elini öpemedim annem
Kalbim çok acıyor annem, çok.

Ne'deyim sensiz gelen baharı
Dizlerinde uyuyup
Saçlarımı okşayan annem yok
Kalbim çok acıyor annem, çok.

Sesini çok özledim annem...
" Benim karam gelmiş "deyip
Boynuma sarılışını özledim annem
Kalbim çok acıyor annem, çok.

Ciğerime işledin be annem, taaa ciğerime
Uzansam tutacak gibiyim ama nafile
Çok uzaksın annem, çok
Kalbim çok acıyor annem, çok.

Şair derdi gülerdim
" Eşin var aşyanın var, ki
Baharı beklerdin, bu feryat niye a bülbül"
İşte benim ki öyle bişey
Kalbim çok acıyor annem, çok.

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Karşımda Dursun

Telefonumda bekliyorum,
Msn de bekliyorum
Bekliyorum Gülüm,
Bir gün de
Senin günaydın demeni bekliyorum

Çok mu? Zor,
Bu kadar mı? Zor
Tanrı selamını vermek
Biliyorsun
Benim kanatlarım kırık...

Hep benden olunca
Günaydınlar
Diyorum ki acaba sıktım mı?
Diyorum ki acaba bıktırdım mı?
Ve sonra da
Diyorum ki yok yok
Yanlış düşünüyorsun
Bıkmadı bak bekliyor,
Msn boşta, açık
Ya cesareti yok ya da
Yeniden bazı şeyleri
Yakmak istemiyor...

Ama değil gülüm
Yakmak istesen de
Bende bir çöp odun yok
Bir tek sevgim var sana karşı
O da sen istesen de istemesen de
Sürekli yanacak elimde değil...
Grevde mi ne
Gönül yangınını söndürenler
Ya da benim sevgi çıkmazım çok mu? Yokuş
Cesaret edip gelemiyorlar,
Gönümde ki yangını söndürmeye...

Benim de elimde değil;
Hem bilmem ki ben,
Gönül yangınını söndürmeyi
Farkında olmadan
Belki de yeniden
Daha da alevlenir bu yangın
Şimdi sadece beni yakarken bu ateş
Yarın seni de yakarsa bu ateş,...
Kıyamam sana...

Engel değil gülüm
Evli olmam,

Sana uzaktan gülümsemeye,,
Engel değil gülüm
Seni uzaktan da olsa sevmeye...

Yıllardır hep boynum bükük
Yıllardır hep kalbim kırık
Küstüm dersem yalan
Gülüm
Yine de sana küsmedim, küsmedik
Bir tek şey değişti sadece bak
Güllerimin boynu bükük
Sana gönderdiğim güllerin bak
Hep boynu bükük...

Benim hiç beyaz gülüm olmadı
Hep kırmızıydı,
O da sensin,
Hala da sensin...
Gerçi bilmemde
Güller niye kırmızı
Niye beyazdır;
Ben kırmızısını sevdim,
Niye sevdiğimi bilmeden.
Ben seni sevdim,
Niye sevdiğimi bilmeden...

Bir kez gülüver yüzüme
Yalandan da olsa
Bir kez gülü ver
Seni seven gönlüm
Seninle yanan gönlüm sevinsin...
Bir kez ismimi söylesin dudakların
Kulaklarımın asırlık pası silinsin
Sevdim gülüm hiçbir şey beklemeden
Sen de sev gülüm hiçbir şey beklemeden...

Gülen gözlerin, fotoğrafım olsun
Gülen gözlerin hep karşımda dursun
Gülen gözlerin neşem sevincim olsun
Ne olursun fotoğrafın karşımda dursun...

Ekim 2006 Ankara

Selver Güvercin

Korkma

Korkma! ...
Mezarımın üstündeki otlar
Midasdan kalanlar değil
Söyemez derinde ki sırları
Kimse bilmez neler gördü neler geçirdi....
Bir kalp vardı gizli kapaklı
Kimse bilmez neler çekti
Kendisi sırdı duyguları da sır...

Korkma! ....
Hayatta ne varsa güzelden yana
Korkma yaşa doya doya...senin hakkın
Ama sırrını göm...
Düşersin sende bir gün, toprağa
Bak bak da ibret al halimden...

Korkma! ...
Yolun düşerde bir gün gelersen yanıma
Bir fatiha oku geç..yüzüme karşı
Biliyorsun hiç yaşamadım hayatta
Nasıl bir şey olduğunu bilmiyorum...
Belki nefesinde tadarım hayatı... Ölümümde

Korkma! .. gardaş korkma...
Gardaş dedik mi biz;
Ölürüz de sırrı kalbimize gömeriz
Bilmesin benden başkası
Bilmesin en yakınımdeki yabancı
Neme gerek benim sırrım ona
Hayat bu bakarsın
Ölürken elimden tutar
Kulağıma söylerken sırrı;
Gül duyar, sırrım el olur...

Dönüşü olmayan yolda
Akıntıya bırakmış gidiyorum
Kendimi hayatın sonuna
Ne amacım belli ne yaşadığım
Senden sonra
Ama sen yinede
Korkma! ...
Ölürüm de vermem sırrımı yabana

2006 Ankara

Selver Güvercin

Korkuların

Anladım,
Korkuların
Değil benden
Kendinden...
Hayal kurduğun,
Gecenden gündüzünden
Ve
Biçare kaderinden...

İçim içimi yedi yıllardır;
Boşunaymış
Sen tahmin ettiğim kadar
Dolu, cesur değilmişsin
Dışa verdiğin bu imaj yanlış
Kendi korkunu yenememişsin...

Yanıma gelince
Atan kalbi;
Bilmeyenler
Sevgiden uçuyor sanır;
Ama
Gözlerine bir baksalar
Sevgiden çok
Korku heyecanı
Sarmıştır gözlerini
Bundandır kalbinin atışı
Sen benden değil kendinden korktun
Kendini yıllardır boşa uyuttun
Bilseydim korkaklığını
Bilseydim yüreksizliğini
Bel mi? Bağlardım sana
Yürekli ol, cesur ol
Bilseydim
Bir korkak olduğunu,
Bir yüreksiz olduğunu;
Boşuna ağlamazdım...

Ayır artık tedbirle korkuyu
Seninki tedbir değil
Düpedüz korku.
İnsan onca yılın dostluğuna
Hala ne tedbir alır
Bunca yıl ne zarar gördük ki
Bu dostluğun karşısında tedbir mi? kalır

Korkularını yen
Ayaklarının üzerinde sağlam dur
Sarhoş, hacıyatmaz gibi
Bir o yana bir bu yana sallanma
Boşuna ağlama
Beni üzme
Ve

Ayaklarının üzerinde sağlam dur
Yen artık korkularını...

Nedendir bir bilsem bu korkularının temelini
Nedendir kendine olan güvensizliğinin sırrı
Hayatının sırrını çözer gibi
Derin düşüncelerden alsam seni
Adım adım çözssem senin sırrını
Basit, yalın, sade
Dosdođru düşünmeyi öğretsem sana
O zaman belki silerim korkularını
O zaman belki yok ederim güvensizliđini

Eylül 2006 Ankara

Selver Güvercin

Korkuyorum

Yine uykusuz gecelerdeyim
Gece yarısını geçeli
Çok olmuş saat
Yine uyuyamıyorum
Senin hayalin olmadan
Gülüm... Ve korkuyorum

Korkuyorum gülüm
Ya kaçarsan? Elimden
Ya vermezsen? Bana hayalini de
Korkuyorum gülüm
Sensiz ölmekten...

Gecelerin sessizliğinde
Bir hıçkırık sesi
Çınlıyor kulağımda
Baktım bir yanda hayalin,
Ağlıyor
Bir yanda ben...
Korkuyorum gülüm,
Sensiz ölmekten...

Gülüm, kararlıyım,
Hadi kaç kaçabilirsen
Ama gelemiyorum
Korkuyorum gülüm
Seni üzmemekten
Korkuyorum gülüm,
Sensiz ölmekten
Ve korkuyorum... Gülüm
Uçup giden hayalinden.

Sabah ezanı okunuyor...
Karşıdan gelen
Sen;
Arkamdan gelen sen;
Soldan gelen;
Sen
Sağımdan gelenin
İkisi birden sen
Korkuyorum gülüm
Delirmekten
Ve korkuyorum gülüm.
Sensiz ölmekten.

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Lanet Olsun

Lanet olsun...
Lanet olsun
Sev de sevilme dediğim o ana
İster miyim? Sanıyor musun?
Ceylan gözlerinden
Bir damla yaşın aktığını... Sanıyor musun? ...
Lanet olsun seni ağlattığıma
Lanet! olsun,...lanet olsun

Lanet olsun...
Lanet olsun
Seni düşünmediğim ana
Sensiz çarpan kalbime
Sensiz geçen geceme gündüzüme
Lanet! olsun,..lanet olsun

Lanet olsun...
Lanet olsun
Kaderimi kabul etmediğime
Kaderimde bu varmış diyemediğime
Arabesk bir şarkı dökülüyor dudaklarımdan
" Ben böyle miydim böyle mi doğdum
Genç yaşımda bak ihtiyar oldum "
Kurusun ağzım
Lal olsun dillerim...
Kör olsun gözlerim
Lanet! olsun,..lanet olsun

2006 Ankara

Selver Güvercin

Mahşerin Beş Atlısı

“Mahşerin Beş Atlısı”
Derlerdi bize
Ne demekti bilmiyorum
Korkunçluğundan mı?
Azametinden mi?
Bahsederdi bu söz mahşerin
Bilmiyorum
Öyle derlerdi...

Girdiğimiz her yeri
Dağıtır, bize çevirirdik
Öyle patavatsız;
Öyle de dengesizdik.
Bir o yana, sallan
Bir bu yana, sallan
Sallan gülüm biraz da
Sen sallan.
Oh ne güzel dünya
Her şey bize uydu ya
İster
Yıkılsın karşıımızdaki
İster
Kaçacak delik bulsun kendine
Kan ağlamış;
Yüzümüze gülmüşlerdi
Umurumuzda mıydı?
Ve baktık sonunda
Kalmamış yanımızda
Ne eş, ne dost...

Yıkılmıştık
Geç anladık
Yalnızlık Allaha mahsusmuş
Beklide adımız bundan
Mahşerin beş atlısıymış...

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Meczip' dan

Bu gün günlerden neydi
Bilmiyorum.
Ama bildiğim onu gördüm
Gözlerinden iki damla yađ
Aktı gitti taaa
Gönlünün derinliklerine...
İsterse deymesin ellerin elime
İsterse karışmasın nefesin nefesime
İsterse desinler deli bu nefesime...
Oturup ađlayamadım dizlerinin dibinde
Ama zannetme ki ađlamadım
Ciđerlerim gl oldu gülüm...
Seni üzmemek iđin
Yalnız kaldım
Uzatamadım sana
Yanağımı
Kollarımı boynuna dolamadım
Bir daha zlmezler diye korktum,
Oysa neler düřünmüřtüm neler...

Dediler ki senin elinden
İçilen su
Ab-ı hayattır
Doldur ver gülüm
Ben iđeyim
Ölümüm senin suyundan olsun
Ellere hayat veren bir yudum suyun
Ver ki bana, lmszlyđn,
Ölümüm olsun

Seni üzmemek tüm isteđim
Seni zgn görmektense
Lafla değil, gülüm
Bırak ben leyim
Ne lmeme izin verdin gülüm
Ne de doyasıya sevmeme...
İstemedin yine beni
Yanında
Söyledim sana
Bir isteğim yok ayağının altında
Yol olmaktan başka
Sen iđne gülüm
Beni sen iđne...
Ben senin gülüřünü sevdim
Ben senin beni zřn sevdim
Ben senin kızışını sevdim
Ben senin hainliđini sevdim
Ben senin ihanetini sevdim
Sevdim gülüm
Her řeyini sevdim
Bu benim kaderim
Sevdim gülüm

Karşılıksız sevdim...

Cenneti sordum
Senin yanındaymış
Cehennemi sordum
Senin yanındaymış
Geceyi sordum
Senin yanındaymış
Gündüzü sordum
Senin yanındaymış
Aklımı sordum
Senin yanındaymış
O zaman ben nerdeyim?
Gülüm...
Düşünemiyorum,
Sensizlik bir ölüm
Ben bin defa öldüm...

Bana bakınca
Ağlama
Vah zavallının haline
Sevip
Seilmeyenlerin haline
Ağlama gülüm;
Ağlama...

Ben her zaman
Sarhoşum
Sevginle böyle
Ne olur bir gün bana
Derdini söyle
Hiçbir şey gelmez elimden
Belki,
Ağlamaktan başka
Gülüm;
Ama ben, senin ağlatmanı da sevdim...

Kapının önünde
Uzayıp giden
Bir servi olsam
Sen geçtikçe ardından
Bir sağa bir sola
Baksam
Ve geçerken sen
Bakıp bakıp
İçli içli
Sessiz sessiz ağlasam...

Unuttum sanıyordum, gülüm
Aldanmışım...
Görünce ağlamam diyordum, gülüm
Hep aldanmışım

Yarabbi, bu nasıl? Sevgi böyle
Yanmışım, yanmışım, her dem
Ben yanmışım...

Bir kere duysam sesini
Bir kere söyleyen
Bir zamanlar beni sevdiğini
İşte o zaman ölürüm
Sen de kurtulursun
Gülüm... Ben de

Silmedim sazımın üstünü,
Senin şavkın duruyor diye;
Çalmadım sazımı o günden sonra,
Tellerinde sesin geziyor diye;
Kalkamadım yerimden gülüm,
Yanında olmamı
İstemiyorsun diye
Gelmedim,
Seni üzmemek için
Yarabbi bu nasıl yazıymış?

Korkma gülüm
Korkma
Ben senden önce ölürüm
Ahirete de
Senden önce giderim
İşte o zaman
Gel mezarıma
Bir zamanlar sevdiğini
Sessizce söyle duyarım gülüm, duyarım...

Gözler kalbin aynasıdır
Dilin söylemese de
Hayalim gözlerinde
Niye gülüm, niye?
Bizim kaderimiz böyle
Deli diyorlar bize, deli, niye?
İnsan olarak ağla
Sevmeden ağla
Bir zamanlar
Biri vardı diye
Zavallı biri diye ağla
Sevdi, sevilmeden öldü diye ağla
Biliyorum dönüşü olmayan bir yoldayım
İstiyorum ki senin yanına gelince öleyim.
İki damla gözyaşın akar kuruyan gözlerinden
Canıma değer, girer kalbime
Kıyamete senin kokunla giderim... Gülüm.

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Olmaz mı?

Gönlümün düzeni bozuk
Bozuk çalıyor bozuk
Serseri gönül ne yaptığını bilmeden
Bir o dala bir bu dala konuyor...

Deli gönlümü yıllarca
Yerden yere çaldın ha çaldın
Ben de seni biraz incitsem olmaz mı?
Deli gönlümde yıllarca
Ne perde koydun ne düzen
Ben de seni biraz bozsam olmaz mı?
Deli gönlümü yıllarca
Hep kan ağlattın ha ağlattın
Ben de seni biraz ağlatsam olmaz mı?
Sen gördün benim ağladığımı
Sen gördün benim zayıflığımı
Ben de senin ağladığını görsem olmaz mı?
Ben de senin zayıflığını görsem olmaz mı?
Yıllar, yıllar sonra hicranla ağaran saçlarını
Dizlerimde tek tek yolsam olmaz mı?
Esiyor işte dört bir yandan
Kapatamadım gönlümün penceresini
Yolduğum saçlarından gönlümün penceresine
Perde yapsam olmaz mı?
Olmaz mı? Gülüm
Dizlerinin dibinde uyusam olmaz mı?

Eylül 2006 Ankara

Selver Güvercin

Ötelere Yol Nerden Gider Gardaş

Gardaş
Seni bili didile
Dooru mu?
Ötelere yol nerden gider gardaş?
Hee; diyve gardaş baa
Gidip birini beklemek istiyom
Gara gözlü birini
Hasretiyle cayır cayır yandığım birini
Hee; diyve gardaş baa...
Herifdik ya;
Dizlerinin dibinde ağlayamadığım birini, gardaş...
O'nu beklediğimi bilmeden
Gözlerime bakıp bakıp,
Gülüp, sessizce,
Geçerse ya gardaş önümden?
Olsun bee sen hele bi diyve gine de;
Bekleyiin ben onu
Hele bi yol diyve, gardaş,..
Gardaş ötelere yol nerden gider?

2006 Ankara

Selver Güvercin

Razı Değilim

Deymesin elim elime
Karışmasın
Nefesin nefesime
Razıyım
Yeter ki sen ol, sen iste
Dizlerinin dibinde ölmeye...

Razı değilim gülüm
Gözünden dökülen
Bir damla yaşa
Razı değilim gülüm
Seni yıkan hayata...

Razı değilim sensiz geçen yıllara
Razı değilim seni beni yıkan hayata
Razı değilim köşelerde ağlamana
Razı değilsem kahrolayım
Senin yerine doya doya ağlamaya
Kahrettin, mahvettin beni
Beni mi? kendini de mi?
Bilemiyorum.
Geçen hayatıma hep ağlıyorum.
Ağlamak derde deva olsa
Bana olurdu ağladım gülüm,
Hem de çok yıllar yıllar boyu
Gece gündüz ağladım.
Sensizlik bu kadar mı? Zor
Sensizlik bu kadar mı? Ağır
Çağır be gülüm artık beni
Yanına çağır.
Bunca yıl razıydım kaderime
Sensiz geçen günlerime
Artık dayanamıyorum
Razı değilim, isyanım kaderimize
Ne olur
Çağır be gülüm
Artık beni yanına çağır...

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Sokağın Sonu

Mevsim sonbahar
Hava hafiften serin.
Yine dalmışım
Çıkamaz aşk sokaklarının birine
Bir sağa bir sola bakarak yürüyorum
Gözlerim erguvan renkli pencerelerde

Güneş mi battı ne
Karardı ortalık
Bu gündüzün saatinde;
Bir yağmur başladı inceden
Kırpiklerimin üstüne düşüyor
Tıp, tıp, tıp...
Ve
Gözlerim ıslak
Saçlarım ıslak
Gönlüm ıslak
Sevgim ıslak...

Bir sis bulutu mu? Kapladı
Gözlerimin önünü
Yoksa gözlerim mi? Buğulandı
Göremiyorum
Erguvan renkli pencereleri,
Ve
Penceredeki güzelleri,
Pencerede ki seni,
Yürüyorum ağır ağır
Ve,
Islanıyorum sevginle...

Aşk denizi,
Aşk sokağı
Hep aydınlık pırıl pırıl dediler
Ben bu sokaklardan
Hangisine girdiysem
Görmedim bir ışık
Görmedim bir pırıltı...
Ya ben bakmayı bilmiyorum
Ya benim gönlüm karanlık
Ya da...
Ya da, bana göre sevgi yok bu denizde...
Ya da...
Ya da ben körüm,
Beni sevenleri görmüyorum...

Bu kadar mı bahtsız olur bir insan
Bu kadar mı şanssız olur bir insan
Diye düşünüyorum
Yoksa dünyayı ben mi öyle görmek istiyorum

Yoksa zevk mi alıyorum bu karamsarlıktan...

Mevsim sonbahar
Yürüyorum,..
Aşk sokağı dik yokuş
Ve
Yağmur yağıyor kirpiklerimin üstüne
Kirpiklerim ıslak
Gözlerim buğulu
Gönlüm ıslak
Sevgim ıslak
Ve
Kapatmışlar sokağın sonunu...

Ekim 2006 Ankara

Selver Güvercin

Son Kez Öleyim

Yıllar sonra
Dindi mi? gönlünde ki fırtına
Dindiye gülüm
Yanaş gönlümde ki
Garip limana
Ki kaldıysa yanaşacak
İskelesi rıhtımı
Otur yanı başıma
Kaldıysa birkaç tahtası iskelenin
Gölgesine otur
Otur da anlat
Derdini bir bir
Anlatınca sen
Yanar kalbimiz
Gelen geçen olursa
Işığı yol gösterir
Akılsız başlardan
İbret alır akıllı başlar...

Yol uzun hayat kısa
Dönüp bakmasın sakın
Kimse arkasına
Arkasına bakanlar
Bana baksın; yeter
Başka söze gerek yok
Geriye bakanlar
Bir türkü tutturur diline
" Baba bu gün bana bir hal oldu
Bağımın gülleri soldu,
Gülleri soldu
Alemin bağına bülbüller konmuş
Nideyim benim gonca gülüm solduktan sonra"
Gözünün yaşını siler
Ve
Bir köşede ölür gider
Bilen olmaz ne haledir
Nasıl yaşadı, nasıl ağladı
Kendi kendine
Yanar, yanar
Kaybolur...

Yine de alamıyorum kendimi
Ardıma bakmaktan
Ya çok pişmanım yaşadıklarımın
Ya da çok sevdim geçmişimi
Ve
Fırtınalar dindiye, Gülüm
Ve
Gelmişsek hayatın belli bir noktasına
Ve
Artık yazın sonu sonbaharın başındaysak
Belki başardık ve hak ettik bazı şeyleri

Ve gel
Gönül limanıma yanaş
Ama yavaş yavaş
Göründüğü gibi değil
Biraz içi geçmiş
Dalgalandırmadan denizi
Sessizce gel ve
Son kez ağlayayım sevinçten
Ve
Son kez öleyim sevinçten...

Ağustos 2006 Ankara

Selver Güvercin

Söz Vermiştim

Bundan otuz yıl öncesinde
Söz vermiştim sana o gecede
Bir daha çıkmayacaktım karşına
Ben ağlaya ağlaya gittim bir yana
Zannımca sen de ağlaya ağlaya gittin
Öbür yana
Söz vermiştim;
Bir daha uğramayacaktım semtine
Bir daha bakmayacaktım yüzüne
Sözümü tuttum taş bastım yüreğime
Her şeyi yaptım da Gülüm,
Kaderimin önüne geçemedim...

Cevap alamadım senden
Ne seviyorum dedin
Ne de sevmiyorum
Be insafsız
İnsan bir kez
Sorunca cevap verir
Ben sana baskı yapmadım
Ben sana zor kullanmadım
Evet, ya da hayır demen yeterliydi;
Susup geçmen mi? Gerekliydi
Ve bu, evlenmemden bir gece önceydi...
Kaderdi işte.
O gece
Seni karşıma çıkardı
Daha önce kimler
Kimler, kimler karşı çıkmamışlardı
Kimler tehdit etmemişti
Beni, seni bırakmam için
Verdiğim cevap enteresandı:
"Gönüldü bu kime isterse ona bakardı
Sen kimseye ait değildin
Bende gençtim
Güzele bakması sevaptı
Ben de baktım
Bende sevdim
O, isterse
Beni Allah'tan başka
Kimse alıkoyamaz
Bu aşktan yana
Çekil git garip oğlan çekil git yoluna
O istedikten sonra
Sen kim oluyorsun karşımda
Sevgi zorla olmaz
Ben sevince
Yüreğimi, kimse susturamaz..."
Düşündüm, düşündüm...
Tam otuz yıl düşündüm
Tam otuz yılımı çaldı bu sessizliğin
Hayatımı boşa mahvetti bu sessizliğin

Bir cevap verseydin
Evet ten yana
Yıkardım dağları
Kimse durduramazdı.
Derlerdi;
Sükût ikrardan gelir
Sen hangisine? Sustun
Evet' e mi? Hayır' a mı?
Tam otuz yıldır
Bu sessizliğini çözedim.
O an çözmüş olsaydım
Sükûtunun evet ten yana olduğunu
Kimse durduramazdı gülüm beni
Ne sen, ne de Allahtan başka...

Ve onca yılın sorusuna
Ve verdiğim sözün hatrına
Çıkmadım karşına
Ama kaderden kaçamadım
Ve yenildim gülüm,
Sensizliğe yenildim,
Kaderime yenildim,
Ve söz vermiştim gülüm
Sonunda
Sözümde de duramadım,...
Hayata yenildim, Gülüm...

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Sus Be Deli Gönlüm

Sus! Be, deli gönlüm artık yeter
Nedir bu çektiğim senden
Az mı belâ getirdin başıma
Her gün ağla
Her gün zırla
Nedir bu çektiğim senden
Sus! Çıkarma sesini
Ne aptal aptal gezdiriyorsun
Hayatın tozlu yollarında
Şu zavallı bedenimi
Gül, gül,
Hem de kahkahalarla
Bayılana kadar
Ağlayana kadar gül
Çilgıncasına gül
Ve unutma, akıllı ol
Çile çektiirme şu zavallı bedenime
Az mı? Çekti garibim senin elinden
Az mı? Gezdi dağ bayır senin yüzünden
Yeter, yeter, sus be deli gönlüm sus
Çektirme sus.

Sus! Be deli gönlüm artık yeter
Kapat gözlerini görme her şeyi
Senin neyine gerek
Elin kızı, nene gerek atı,
Hanı, hamamı, arabası...
Sus yoksa seni bu sefer
Ben susturacağım
Ama tam susturacağım
Ne bakacak gözün
Ne duyacak kulağın
Ne de gezebilecek ayağın kalacak
Yerin yedi kat yerin altı olacak
İşte senin yerin burası
Burada ağla zırla
Rahatsız etme kimseyi
Çıkma bir daha yeryüzüne
Kapat gözlerini de
Kapat çeneni
Yoksa ebediyen yerin burası
Gelme yukarı benim yanıma
Sus! Be deli gönlüm, sus
Şu zavallı bedenimi rahat bırak...

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Şeytanım Olma

Bunca yıl sonra nerden çıktın karşıma
Gel meleğim ol, sakın şeytanım olma
Ben seni hep vefalı bir dost bildim
Gel meleğim ol, sakın şeytanım olma

Bunca yıldan sonra bize aşk yakışmaz
Kırık kalplere aşkı koyamazsın, taşımaz
Ağaran saçlara yılları sorsan da anlatmaz
Bunca yıldan sonra bize dostluk yakışır
Gel meleğim ol, sakın şeytanım olma

Sensiz geçen yılları yaşadım saymıyorum
Ben hiç seninle olmadım,
Demek ki yaşamadım, yaşamıyorum
Benim ki bir hayalmiş, yıllar sonra anlıyorum
Gel meleğim ol, sakın şeytanım olma

Bugün bayram uzat ellerini bayramlaşalım
Bundan sonra seninle hep dost kalalım
Küslük bize yakışmaz
Ayrılsak da dostça ayrılalım
Gel meleğim ol, sakın şeytanım olma

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Tövbeler Tövbesi

Tövbeler tövbesi
Pişman değilim seni sevdiğime
Tövbeler tövbesi
Kaçıp gittiğim o güne

Tövbeler tövbesi
Sensiz geçen günüme
Tövbeler tövbesi
Sensiz güldüğüm her günüme...

Şükürler olsun
Gülüm;
Sensiz yaşamayı öğrenemedim
Şükürler olsun

Tövbeler tövbesi
Yanımda sen ol da razı değilsem
Kana kana su içer gibi
Ağladığıma razı değilsem
Tövbeler tövbesi...

2006 Ankara

Selver Güvercin

Unuttum

Gülüm
Ben, seni,
Unuttum demek için
Kendimi zorladım
Ve gördüm ki unuttum
Unuttum ama
Yemek yemeyi
Su içmeyi de unuttum
Unuttum
Saz çalmayı da unuttum
Gözlerinin rengini de unuttum
Saçının boyunu da rengini de unuttum
Ve gülüm gördüm ki
Her şeyi unuttum;
Yaşamayı da unuttum...

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Uzaklarda

Bir kasketi vardı,
Ama, bilmem kaç köşe
Su içtiği taslar; kızıl bakır
Gözleri çakır mı çakır...

Boyu, benim yarım kadardı
Taşırdı tüm ummanı, taşırdı
Söyleyin anama; babam gitmiş
Söyleyin gelsin tutsun yasını

Duysun anam
Hep ahbaplar gelmiş eve
Gelsin anam ağlasın halime
Ummandan taşan halime

Otur ağla kendi haline
Otur yan kendi derdine
Anan da gitti dediler
Babanın gurbet evine...

Oturup ağlamak istedim
Deli dediler
Bayramda ellerini öpmek istedim
İkisi de gitti dediler...

Dönüp gelen var mı? Babam
Ötelerden haber var mı? Babam
Gittiğin yere yol nerden? Babam
Düzde bulamadım yolumu...

Uzaklarda, taa uzaklarda
Gören var dediler,
Geziyorlar beraber
Baban anan geziyor
Uzaklarda, taa uzaklarda...

2006 Ankara

Selver Güvercin

Vah Őu Halime Vah

Bu gece sokalar mı? Soğuk
Yoksa kaldırım taşları mı? Bana yabancı
Buz bağladı içim, donuyorum
Isınamıyorum...

Cigara yaktım,
Isıtır diye içimi
Onun da cebimde boşalmış içi
Yamalı pantolonum kirli
Mintanımın yakası kirli,... gül işli
Eskiden beyaz mıydı? ne bu mintan

Sol yanıma döndüm taş...
Sağ yanıma döndüm taş...
Bu gecede gülüm;
Yalnızım sokaklar bomboş
Çağlıyor gözlerim ...

Aha taa orda
Bir ışık var görüyorum
Senin orda olduğunu biliyorum...
Yerimden kalkamıyorum
Sana gelemiyorum gülüm,...
Gelemiyorum.

2006 Ankara

Selver Güvercin

Yağmur Bulutu

Çiğ düşerse, gül yaprağına
Güneş vurmasın...
Bir kara bulut varsa gökyüzünde
Yağsın durmasın...
Ayak izlerin kalırsa
Bana kılavuz yeter,
Yolundayım unutma...

Güneş tepemden aşağı vurup
Buharlaştırırsa beni
Yağmur bulutu olmak isterim...
Gezeyim şöyle memleket memleket
Bulduğum yerde seni
Tependen aşağı ineyim
Bardaktan boşanırcasına
Sırılsıklam edeyim bir anda seni
Ve sınıksı sarılayım
Kemiklerini kırarcasına
Sıcaklığın buharlaştırsın beni
Bir bulut olup
Yeniden
Yağayım tependen
Bardaktan boşanırcasına
Ve
Ağlamadan, ıslak
Ağlamadan sıırılsıklam âşık
Sarılayım yeniden sana
Bırakmamacasına...
Ve çiğ düşerse gül yaprağına
Güneş doğmasın
Ve bir kara bulut olursa gökyüzünde
Senin üzerine yağmasın
Kıskanırım başka bulutu
Kıskanırım benden başka gözü
Kıskanırım benden başka eli
Ve kıskanırım
Yanıdaki
Ak köpüklü denizi...

Ağustos 2006 Ankara

Selver Güvercin

Yanına Git

Kayaların üzerinde
Denize karşı
Batan kızıl güneşi izleyen
Kirli sakalı, saçına karışmış
Hasır şapkası yırtılmış
Pantolonu aynalı
İki büklüm olmuş
Bir ihtiyar görürsen;
Yanına git, ben olabilirim...

Yüce dağ başında
Kuş uçmaz kervan geçmez bir yerde,
Bir kenarda, toprağı dağılmış
Taşının;
Yazısı silinmiş
Üzerini kuru otlar bürümüş,
Bir mezar görürsen;
Yanına git, ben olabilirim...

Fısıltı gibi
Dallarda dolaşan
Yaprağı bile,
Kıpırdatamayan
Yerden bir tutam
Toz kaldıramayan
Rüzgâr gibi bir şey duyarsan;
Sarıl ona, ben olabilirim...

Dalgasız
İnleyen denizde
Esintisiz gecede,
Attığın taşlarda
Küçük küçük,
Yakamozlar görürsen;
Ayaklarını ıslat, ben olabilirim...

Meşe denizinde
Yeşil yaprakların altında
Belli belirsiz nefes alan
Kanat çırpamayan
Gözleri kurumuş;
Ağlayamayan,
Bir Ağustos Böceği görürsen;
Ben olabilirim, yanına git...

Nereye bakarsan
Yerinden kalkamayan
Hayal gibi
Gölge gibi
Rüya gibi
Bir garip görürsen,
Gölgelerin peşinde

Senin gölgene
Ulaşamayan,
Ben olabilirim, yanına git...

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Yarabbi Sen Bilirsin

Yarabbi sen bilirsin
Durdur gönlümün
Dinmeyen şu feryadını
Yıllaaar yıllar sonra
Kabaran duygularımı
Yarabbi sen bilirsin
Dindir gönlümde ki
Dinmeyen şu fırtınayı
Çağlayan gönlümü
Dindir ne olur
Kalbimde ki hasret ateşini
Yarabbi öyle ya da böyle
Ne olur, durdur ne olur
Sen bilirsin
Kan çağlayan
Gönlümün hıçkırıklarını...

Çıkamıyorum işin içinden
Gücüm yok aşmaya bu yokluğu
Ben onunla da yokum
Onda da yokum
Dindir yarabbi, dindir
Bu hicranı
Yarabbi ya kavuştur bitir
Ya da al canımı bitir.

Yarabbi
Cesaretim yok
Takatim yok
Canım yok,
Cananım yok
Gülüm yok
Yok, yok, yok...
Hiçbir şeyim yok
Ağlayacak gücüm de yok
Yarabbi sen bilirsin,
Sen bilirsin Yarabbi
Yokların içinde
Bir tek sen varsın
Bir de onun hayali
Sen yanımdasın
Ama o yanımda da yok
Yarabbi sen bilirsin
Kurtar beni
Dayanacak gücüm de yok...

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Yerim

Bir şeyler hatırlar gibiyim
Hayal mayal geçmişten
O günleri yaşamak ister gibiyim
Geçmişe duyduğum hasretten

Kaderin paçavra diye attığı köşeden
Gücüm yok kalkamıyorum yerimden
Bırakıp gidenlerden biri
Gelip tutsa ya şimdi elimden
Gören söylemesin varsa da
Ağladığımı gizli gizli kaderime
Yerim her ne kadar rahatsa da

1980 Ankara

Selver Güvercin

Yeter

Derinden derinden
İçim
Daha kabuk bağlamadan
Vurma ne olur
Derinden derinden...

Yeter;
Yeter gardaş dedim;
Vurdun.
Gülüm dedim;
Vurdun.
Ne? İstiyorsun saf kalbimden
Nasıl? Vazgeçersin ciğerime işlemekten
Vurma ne olur
Derinden derinden...

Yeter, vurma gülüm yeter
Taş değil bu kalbim
Ka'la değil bu bedenim
Öldüm, öldüm, öldüm be gülüm, öldüm
Yeter vurma gülüm
Öldüm, öldüm, öldüm...

Yeter
Gülüm yeter vurma
Zaten paramparçayım... Paramparça
Bir sağdan, bir soldan
Yeter gülüm yeter
Vurma
Her gün öldüm
Gülüm,
Artık vurma
Yeter gülüm...

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Yıldızlar Ağladı

Sabahın seherinde
Melekler gezerken
Yeşil dallarda
Hıçkırıklar duyuluyor
Derinden derine
Yıldızlar ağlıyordu
Sönen zühreye
Yıldızlar, derinden derine
Ağlıyordu...

Gülüm,
Zühreyi sarmışlar beyazlara
Sabahın seherinde
Zühre beyazlar içinde, güzeldi...
Gelen baktı ağladı
Giden ağladı, baktı ağladı
Ağlayanın,
Yıldızların yanında
Sesi duyulmadı, ama ağladı.
Sabahın seherinde
Derinden derine
Yıldızlar
Ağladı, ağladı, ağladı...
Beyazlara sarılmıştı
Soldu, gülüm gibi...
Uzanmak istedi
Bir garip yolcu
Saçının tellerine,
Tutmak istedi
Tutamadı...
Zühre kaçmıştı.
Solmuştu, gülüm gibi
Ve hayatta artık yoktu
Sabahın seherinde
Melekler ağladı,
Yıldızlar ağladı,
Ağladı, ağladı, ağladı...

Temmuz 2006 Ankara

Selver Güvercin

Yorulдум

Hilal kaşlarının arasına
Zülüflerinden
Bir salıncak kursam
Zülüflerinin serinliğinde
Serin serin sallansam
Çölde
Şerap görür gibi
Seni bir görüp
Bir kaybetmekten
Yorulдум...
Yorulдум hayatta
Senin peşinden
Beyhude koşmaktan
Yorulдум
Hayalinin peşinden
Anlamsızca koşmaktan
Yorulдум
Yorulдум dayanamıyorum...
Dayanamıyorum
Ve ağlıyorum
Başka gelen yok elimden
Çaresizim
Bir çıkmazın içindeyim
Yuvarlanıp gidiyorum
Ne amacım belli;
Ne gittiğim yol...
Bu hayat
Bana çok ağır geldi gülüm
Dayanamıyorum gülüm
Yorulдум, yorulдум...
Yorgunluğumu alacak
Ne bir tas suyun
Ne bir hece sözün
Ne gülen gözlerin
Ne yol gösteren ayak izlerin
Hiç biri yok ve ağlıyorum
Dayanamıyorum gülüm
Yorulдум, yorulдум...
Zannımca
Çıkar yolum
Yine sende
Gülen gözlerim
Yine sende
Hayata bağlanışım
Yine sende
Bir çıkar yol göster
Uzat ellerini
Okşa saçımı
Bir makas al yanağımdan
Bir şeyler söyle
Dayanamıyorum gülüm
Yorulдум, yorulдум...

Temmuz 2006 Ankara
Selver Güvercin